

Arrest

nr. 30 020 van 17 juli 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 28 april 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 5 maart 2009 waarbij de verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf werd geweigerd en van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juli 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat J.-P. VIDICK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende, bij schrijven gedateerd op 2 oktober 2006, een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.2. Op 17 september 2007 werd verzoeker onderzocht door een controle-arts, die oordeelde dat een terugkeer naar Burundi vanuit medisch oogpunt niet aangewezen was en dat een herevaluatie van de medische toestand van verzoeker na zes maanden vereist was.

1.3. Op 1 februari 2008 besliste de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken verzoeker te machtigen tot een verblijf van één jaar, op voorwaarde dat hij een bewijs van identiteit of nationaliteit voorlegde. Tevens werd verzoeker op de hoogte gesteld dat hij tussen de vijfenveertigste en de

dertigste dag voor de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning een arbeids- of beroepskaart en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling diende te leveren. Indien verzoeker wegens medische redenen in de onmogelijkheid zou verkeren om te werken diende hij een recent medisch attest voor te leggen dat de arbeidsongeschiktheid aantoont. Voorts diende betrokkene een recent medisch getuigschrift, dat de therapietrouw bevestigt en opgesteld is door de geneesheer die de therapeutische opvolging verzekert, voor te leggen.

1.4. De controle-arts stelde op 8 september 2008 dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar meer was tegen een terugkeer van verzoeker naar Burundi.

1.5. Verzoeker vroeg, bij brieven gedateerd op 19 november 2008, 17 februari 2009 en 3 maart 2009, een verlenging van de machtiging tot verblijf. Hij leverde tevens het bewijs dat hij in het bezit was van een arbeidskaart C, dat hij regelmatig tewerkgesteld was en dat hij op 10 juli 2008 en 4 augustus 2008 op consultatie ging bij een arts van de dienst orthopedie van het universitair ziekenhuis te Leuven.

1.6. Op 5 maart 2009 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf werd geweigerd en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De eerste beslissing, die verzoeker op 1 april 2009 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"(...) Reden(en) :

Overwegende dat betrokkene een aanvraag tot verblijfsmachtiging heeft ingediend op basis van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 op 02.10.2006. Dat dit verzoek door onze diensten ontvankelijk en gegrond werd verklaard waarna betrokkene in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig van 20.02.2008 tot 19.02.2009.

Overwegende dat het BIVR van betrokkene één maal werd verlengd tot 19.02.2009.

Overwegende dat op 28.01.2009 onze diensten verzocht werd een nieuwe verblijfsverlenging toe te staan.

*Overwegende dat betrokkene in dit verzoek tot verblijfsverlenging niet voldoet aan de voorwaarden voor verlenging die in ons schrijven van 01.02.2008 gesteld werden, te weten: het voorleggen van *een recent medisch attest van de behandelende geneesheer om medische redenen met behandelings-termijn*

Overwegende dat door onze diensten om een advies van de ambtenaar-geneesheer gevraagd werd en dat betrokkene door de ambtenaar-geneesheer werd uitgenodigd op 20.03.2008 voor een herevaluatie. Dat uit het verslag van onze ambtenaar-geneesheer blijkt dat betrokkene momenteel "niet lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is" (advies ambtenaar-geneesheer dd. 08.09.2008).

Overwegende dat de advocaat van betrokkene op 03.03.2009 een aanvulling stuurde met 'recente medische getuigschriften', daterend van 07.01.2008, 13.08.2008 en 04.08.2008 (en een bevestiging van een afspraak op 23.04.2009). Dat deze medische stukken echter niet recent zijn. Dat deze aanvullende medische stukken dateren van vóór het advies opgemaakt door de ambtenaar-geneesheer op 08.09.2008. Dat de medische elementen aangehaald in de aanvullende medische stukken al het onderwerp waren van de beoordeling van de gezondheidsproblemen door ambtenaar-geneesheer van 08.09.2008. Dat er aldus geen sprake is van nieuwe medische elementen.

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

*1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, of
2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij zij gewoonlijk verblijft, buiten België.*

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar zijn land van herkomst of het land waar hij gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 EVRM. (...)

De tweede beslissing, die verzoeker eveneens op 1 april 2009 ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

(...)

- *De betrokkene voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden (artikel 13, § 3, 2° van de wet van 15 december 1980, gewijzigd bij artikel 12 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980).*

- *De omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend bestaan niet langer of zijn zodanig gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980).*

(...)

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

Ter terechtzitting wenst verzoeker nog een aantal stukken neer te leggen. Het betreft een medisch getuigschrift van 15 april 2009, een brief van 29 mei 2009 waaruit blijkt dat verzoeker regelmatig aanwezig is in een praatcafé, een verklaring dat verzoeker toegelaten is tot een opleiding bij de VDAB, een attest van het OCMW te Vilvoorde waarin wordt gesteld dat verzoeker kan tewerkgesteld worden, een kopie van zijn verblijfstitel en een kopie van zijn arbeidskaart.

Verweerder werpt op dat deze stukken hem niet voorafgaandelijk werden ter kennis gebracht en vraagt om deze documenten uit de debatten te weren.

Noch de Vreemdelingenwet, noch het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet in de mogelijkheid om ter terechtzitting nieuwe stukken neer te leggen indien de Raad als annulatierechter optreedt. Aangezien de ter zitting neergelegde documenten geen reglementair voorzien procedurestukken zijn, daar er geen redenen zijn om deze stukken toch te aanvaarden en gelet op de rechten van de verdediging, dienen deze documenten uit de debatten geweerd te worden (RvS, 20 december 2001, nr. 102 154; RvS, 16 mei 2006, nr. 158 863).

3. Onderzoek van het beroep

Verzoeker omschrijft zijn enig middel als volgt: *“het ontbreken van een adequate motivatie, het abstraheren van sommige elementen die het administratief dossier relatief aan de verzoeker inhoud, het ontbreken van een goede administratie aan dewelke de tegenpartij verplicht is en het manifest ontbreken van waardering.”*

Uit de verdere toelichting die verzoeker verstrekt blijkt dat hij de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de het nemen van een beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

Verzoeker betoogt in eerste instantie dat in de motivering van de eerste bestreden beslissing voorbijgegaan wordt aan het feit dat hij volledig voldeed aan de door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken op 1 februari 2008 gestelde vereisten wat betreft de tewerkstelling.

De Raad kan echter slechts opmerken dat uit de beslissing van 1 februari 2008 blijkt dat verzoeker met het oog op een verlenging van de toegestane verblijfsmachtiging enerzijds een bewijs van tewerkstelling of een bewijs dat hij om medische redenen in de onmogelijkheid was om te werken en anderzijds een recent medisch attest dat de therapietrouw bevestigde diende voor te leggen. Verzoeker diende derhalve aan twee cumulatieve voorwaarden te voldoen. Uit het feit dat verzoeker wel de bewijzen van zijn tewerkstelling aanbracht kan derhalve niet afgeleid worden dat hij voldeed aan alle voorwaarden die werden opgelegd om een verlenging van de verblijfsmachtiging te verkrijgen.

Verzoeker stelt daarnaast dat hij de gevraagde medische attesten ook heeft neergelegd. Verzoeker verwijst in dit verband naar attesten die dateren van 7 januari 2007, 4 augustus 2008 en 13 augustus 2008. Uit de aan de Raad overgemaakte stukken blijkt evenwel dat het meest recente medische attest dat door verzoeker aan het bestuur werd overgemaakt dateert van 13 augustus 2008. Aangezien het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister waarover verzoeker beschikte geldig was tot 19 februari 2009 en de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de situatie van verzoeker diende te beoordelen bij het verstrijken van zijn verblijfstitel, is het niet kennelijk onredelijk om te stellen dat de voorgelegde medische attesten, die dateren van meer dan vijf maanden voordien, niet van recente datum waren. Verzoeker stelt nog dat in de bestreden beslissing aangegeven wordt dat de door hem aangebrachte medische attesten dateren van na het advies dat door de ambtenaar-geneesheer werd opgesteld, doch dat hij tot de datum waarop de bestreden beslissing hem ter kennis gebracht werd geen kennis had van dit advies. Door deze uiteenzetting doet verzoeker evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat de door hem voorgelegde medische getuigschriften niet van recente datum waren.

Verzoeker kan ook niet gevolgd worden in zijn stelling dat uit het gebruik van het woord "*blijkt*" in de bestreden beslissing zou moeten afgeleid worden dat er geen sprake is van een "*zekerheidsmening*" en dat waar verwezen wordt naar het feit dat de ambtenaar-geneesheer aangaf dat verzoeker "*momenteel*" niet lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit een term "*volledig onduidelijk in de tijd*" wordt gebruikt. Het gegeven dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid in de eerste bestreden beslissing verwees naar het laatst beschikbare medisch advies met betrekking tot verzoeker leidt bovendien geenszins tot de vaststelling dat de motivering van de bestreden beslissing niet adequaat zou zijn.

Nu het determinerende motief van de bestreden beslissing de vaststelling is dat verzoeker naliet een recent medisch getuigschrift dat de therapietrouw bevestigt voor te leggen en uit het neergelegde administratief dossier blijkt dat effectief geen dergelijk document van recente datum werd neergelegd, kan verzoeker ook niet dienstig aanvoeren dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid naliet om hem op de hoogte te stellen van de resultaten van het onderzoek dat door de controle-arts gebeurde op 20 maart 2008. Verzoekers stelling dat hij niet dadelijk geïnformeerd werd omtrent de vaststellingen van de controle-arts en dat hij derhalve geen tegensprekelijk debat kon opstarten doet immers geen afbreuk aan het feit dat hij wist dat hij een recent medisch attest diende over te maken om een verlenging van zijn verblijfsmachtiging te kunnen verkrijgen en hij op dit punt in gebreke bleef.

Verzoeker kan evenmin nog dienstig verwijzen naar een medisch attest van de controle-geneesheer van 20 maart 2008 waarin wordt gesteld dat verzoeker initieel quadritherapie en nadien bitherapie nodig heeft. De controle-arts stelde immers vast dat deze behandeling slechts zes maanden vereist was en verzoeker toonde niet aan dat de behandeling diende verlengd te worden. Een zelfde bemerking moet gemaakt worden wat betreft de nood aan medicatie (Ibuprofen), nu de controle-arts vaststelde dat het gebruik van deze medicatie diende afgebouwd te worden en verzoeker door na te laten een recent medisch attest neer te leggen niet aannemelijk maakte dat de beschikbaarheid van deze medicatie nog vereist was.

Verzoeker beweert nog dat de medische infrastructuur in Burundi niet optimaal is, doch weerlegt hiermee opnieuw de vaststelling niet dat hij geen medisch getuigschrift heeft neergelegd waaruit zou blijken dat hij nog enige vorm van medische therapie nodig heeft of volgt. De uiteenzetting laat niet toe vast te stellen dat het bestuur de motiveringsplicht of enig beginsel van behoorlijk bestuur geschonden heeft.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK